உ

கணபதி துணை.

ஔவையார்
அருளிச்செய்த
விநாயகரகவல்.

காசிமடாலயம்
குமரகுருபரசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த
திருச்செந்தூர்க்
கந்தர்கலிவெண்பா.

இவ்விரண்டும்
யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்
சதாசிவப்பிள்ளையால
சென்னபட்டணம்
வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.
நான்காம் பதிப்பு.
இதன்விலை அணா - ௧
1865

குடிகொணட நீல மேனியும, நா
னற வாயும நாலிரு புயமும், மூன
று கண்ணு மும்மதச சுவடும, இர
ண்டு செவியு மிலங்குபொன் முடி
யுந, திரணடமுப் புரிநூல் திக
ழொளி மாரபும,அற்புத நின்ற கற
பகக் களிறே,முப்பழ நுகரு மூஷி
கவாகன, இபபொழு தெனனை யா
ட்கொள வேண்டித, தாயா யென
க்குத தானெழுந தருளி, மாயாப்
பிறவி மயக்க மறுத்துத, திருந்திய
முதலைந தெழுத்துந தெளிவாய்,
பொருந்தவே வந்தென் னுளந்த
னிற் புகுந்து,குருவடி வாகிக் குவ
லயந தனனில்,திருவடி வைத்துத்
திரமிது பொருளென,வாடா வகை

தான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக், கோ
டா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்
தே, யுவட்டா வுபதேசம் புகட்டி
யென் செவியில்,தெவிட்டாத ஞா
னத் தெளிவையுங் காட்டி, யைம
புலன் றனனை யடககு முபாயம,
இன்புறு கருணையி னினிதெனக்
கருளிக், கருவிக ளொடுங்குங் கரு
த்தினை யறிவித, இருவினை தனனை
யறுத்திருள் கடிநது, தலமொரு
நான்குந் தந்தெனக கருளி, மல
மொரு மூன்றின் மயக்க மறுத
தே, யொன்பது வாயி லொருமந
திரத்தால்,ஐம்புலக் கதவை யடை
ப்பதுங் காட்டி, யாறா தாரத தங
குச நிலையும, பேறா நிறுததிப பேச்

சுவை யறிந்தே, யிடைபிங் கலையி
னெழுத்தறி வித்துக், கடையிற்
சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி,
மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய
தூணின், நான்றெழு பாம்பி னாவி
லுணர்த்திக், குண்டலி யதனிற்
கூடிய வசபை, விண்டெழு மந்தி
ரம வெளிப்பட வுரைத்து, மூலா
தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்,
காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்
தே, யமுத நிலையு மாதித்த னியக்க
மும, குமுத சகாயன் குணத்தை
யுங் கூறி, யிடைச்சக் கரத்தி னீரெ
ட்டு நிலையும், உடற்சக்க ரத்தி னுறு
ப்பையுங் காட்டிச, சண்முக தூல
முஞ் சதுர்முக சூக்கமும, எண்

முக மாக வினிதெனக் கருளிப்,
புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்
குத், தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிச
னப் படுத்திக், கருத்தினிற் கபால
வாயில் காட்டி, யிருத்தி முத்தி
யினிதெனக் கருளி, யென்னை யறி
வித் தெனக்கருள் செய்து, முன்
னை வினையின் முதலைக் களைந்து,
வாக்கு மனமு மில்லா மனோல
யந், தேக்கியே யென்றன் சிந்தை
தெளிவித், திருள்வெளி யிரண்டுக்
கொன்றிட மென்ன, அருடரு மா
னந்தத் தழுத்தியென் செவியில்,
எல்லை யில்லா வானந் தமளித்,
தல்லல் களைந்தே யருள்வழி காட்
டிச், சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவம

காட்டிச், சித்தத்தி னுள்ளே சிவ
லிங்கங் காட்டி, யணுவிற் கணுவா
யப்பாலுக் கப்பாலாய்க், கணுமு
ற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி,
வேடமு நீறும் விளங்க நிறுத்திக்,
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்து
டன் கூட்டி, யஞ்சக் கரத்தி னரு
ம்பொரு டன்னை, நெஞ்சக் கருத்தி
னிலையறி வித்துத், தத்துவ நிலை
யைத் தந்தெனை யாண்ட, வித்தக
விநாயக விரைகழல் சரணே

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்செந்தூர்க்
கந்தர்கலிவெண்பா.

பூமேவு செங்கமல ப்
புத்தேளுந் தேறரி ய
பாமேவு தெய்வ ப்
பழமறையுந் தேமேவு
நாதமு நாதாந் த
முடிவு நவைதீர்ந் த
போதமுங் காணா த
போதமா யாதிநடு
அந்தங் கடந்தநித் தி
யானந்த போதமாய ப்
பந்தந் தணந் த
பரஞ்சுடராய் வந்த
குறியுங் குணமுமொ ரு
கோலமுமற் றெங்கு ஞ்

செறியும் பர
ம
சிவமா
யறிவுக
கராதியா யைந்தொழிற்
கு
மப்புறமா யன்
றே
மாதிகளுக் கெட்
டா
வடிவாய்த
நறைதருளின்
பருசவித ரு
ப
பரசுகமா யெவ்வுயிர்கரு
ந்
தருசமென நிறகு
ந்
தனிப்பொருளா
யெஞ்சாத
பூரணமாய நித்தமாய்
ப்
போககுவர வும்புணர்வு
ங்
காரணமு மில்லா
க
கதியாகித்
தாரணியி
விரதிரசா லம்புரிவோ
ன்
யாவரையுந் தான்மயக்கு
ந்
த்திரதந்திற சாரா
து
சாரவதுபோன்
மூந்தூங்
கருவின்றி நின்
ற
கருவா யரு
ளோ
புருவின்றி நின்
ற
வுருவாய்த
திரிகாரணம்

ஆகவரு மிச ளைச
யறிவியற்ற லாலிலை ய
போகவதி கார ப்
பொருளாகி யேகத்
துருவு மரு வு
முருவருவு மாகி ப்
பருவ வடிவ ம்
பலவா யிருணமலத்துள்
மோகமுறும் பல்லுயிர்க ளு
முத்தியளித் தற்கும் ல
பாகமுற வேகடைக்க ணை
பாலித்துத் தேகமுறத
தந்த வருவுருவ ஞ்
சார்ந்தவிந்து மோகினிமா ன்
பெந்த முற வே
பிணிபபித்து மந்நரமுதல்
ஆறத்து வாவுமண்ட த
தார்ந்தவத்து வாக்களுமு ற
கூறத் தகுஞ்சிமிழ்ப்பி ற
கூட்டுவித்து மாறிவருமு
ஈரிரண்டு தோற்ற த்
தெழுபிறப்புள யோனியெண ா

ஞூரவந்த நான்கு
தூ
ஞுயிரத்துட்
டேர்வரிய
கனமத்துக கீடாய்
க
சுறவகுஞ சகடமும்போ
ற
செனமித் துழல
க்
திரோதித்து
வெங்கிரய
சொர்க்காதி போகமெல்லா
ங்
துயப்பித்துப் பகருவத
தா
னறகா ரணைஞெறி
து
நனைறு ருதலுங்
தர்க்கமிடு
தொன்றுற் பரசமய
ங்
தோறு மதுவது
வே
நன்று லெனத்தெரிங்
து
நாட்டுவித்து
முன்னூல்
விரதமுத லாயப
ல
மெய்த்தவத்தி னுண்மை
ச்
சரியைகிரி யாயோகீ
ஞ்
சார்வித்
தருள்பெருகு
சாலோக சாமீ
ம
சாரூப மும்புசிப்பி
த்
,ஆலோகந் தன்
ஊ
யகற்றுவித்து
நால்வகையாஞ்

சத்திநி பாத ந்
தருதற் கிருவினை யு
மொத்துவருங் கா ல
முளவாகிப் பெத்த
மலபரி பாக ம்
வருமளவிற் பன் னெ
றலமருதல் கண்ணு ற
றருளி னுலவா
தறிவுக் கறிவா கி
யவ்வறிவுக் கெட் டா
நெறியிற் செறிந்தநி லை
நீங்கிப் பிறியாக்
கருணை திருவுருவாய்க் க்
காசினிக்கே தோன்றி க
குருபரனென் றோர்திருப்பே ா
கொண்டு திருநோக்கால்
ஊழ்வினையைப் போக் கி
யுடலறுபத் தெட்டுநி ல
மேழுமத்து வாக் க
ளிருமூன்றும் பாழாக
ஆணவ மா ன
படலங் கிழித்தறிவி ற

காணரிய மெய்ஞ்ஞான க்
சணகாட்டிப பூணும
அஞ்ஞானந் தாறபொரு ளே
மானமாவுங் காட்டி க
கடியார புவனமுற்று ங
காட்டி முடியாது
தேசுருபா மானந்த த்
தெள்ளமுத மாகியெழ கு
நீக்கமற நின று
நிலைகாட்டிப் போகமும
வாவு நீனைப பு
மறைப்பும பக ழு
மிரவுங் கடந்தல வா
லிப்ப மருவுவித்துக
சணமமலந் தாரகுமலா க
கலைமூன்றுந தாழ்சடையு ம
வணமருவு மானுமுட ன்
மாலவிடைமேன மின்னிடத்துப
பூந்த பவள ப்
பொறபபொன்றுவெள்ளிவெறபில
பாயநதநிலைய தெய்ய வ
வைப்பாகி மூது"

கருயமலக கட்டறுத்து க
கண்ணருள் செய ஞானனி ன
பெருமலா தந்தாக இன் ப
முதலிப பெருக்கெழு
முறைவதனை யயகழற றி
முகருட னேயிருந்த தி
யானறபர முத நி
யடைவித்த தோன்றவரும
யானெனதெனா றற ற
விட்டேம திருவடி யா
தோனபரா னத ர
முடியாக ஞானந
திருவுருவா வி னச
செயலறிவு சகல முற
வாராதுசெய் செய னை
யலரா விருகிலமே
சந்தியா ரிறகு ந
தனிச்சுடரப் பெயவுயிர்க்கு ய
[illegible]ணைய கனை ர
பெருமானை [illegible]ருவா
[illegible]
[illegible]ணியாட செய்துமையமெய [illegible]

வாய்ந்த இர ண
மணிமுடியுந் தேய்ந்தபிறைத்
துண்டமிரு மூன்றுநி ரை
தோன்றப் பதித்தனை ய
புண்டரமும் பூத்தநுத ற்
பொட்டழகும் விண்ட
பருவமலர்ப் புண்டரிக ம்
பன்னிரண்டு பூத்தா ற்
கருள்பொழியுங் கண்மல ரீ
ராறும் பரிதி
பலவு மெழுந்துசுட ர்
பாலித்தாற் போல க்
குலவு மகர க்
குழையு நிலவுமிழும்
புன்முறுவல் பூத்தலர்ந் த
பூங்குமுதச் செவ்வாயு ஞ்
சென்மவிடாய் தீர்க்கு ந்
திருமொழியும் வின்மலிதோள்
வெவ்வசுரர் போற்றிசைக்கு ம்
வெஞ்சூர்க் கிளைதடிந் து
செவ்வாருயிர் சிந்த த்
திருமுகமும் பெளவவுயிர்க்கு ம

ழ்வினையை மாற் றி
புலவாத பேரின் ப
வாழ்வுதருஞ் செய ய
மலாமுகமுரு சூழ்வோா
வடிக்கும பழமறை க
ளாகமமக ளியா வு
முடிக்கும கம ல
முகமும விடுத்தகலாப
பாச விருடுரங் து
பலகதிரிற சோதிவிடு ம
வாச மலர்வத ண
மணடலமு நேசமுடன்
போகமுறும் வள்ளிக்கு ம்
புத்தேளிா பூஙகொடிக் கு
மோக மளிக கு
முகமதியுந் தாகமுடண
வநதடியிற சேர்ந்தோா ா
மகிழ வரம்பலவு ந்
நதருளுந் தெய்வமுக த
தாமரையுங கொந்தவிழ்ந்த
வேரிக கடமபு ம
விரைககுரவும் பூத்தலாந் த

பாரப் புயசைலம்
பன்னிரண்டு மாரமுந்
தேவர்க் குதவுந்
திருக்கரமுஞ் சூர்மகளிர்
மேவக் குழைந்தணைந்த
மென்கரமு மோவாது
மாரி பொழிந்த
மலர்க்கரமும் பூந்தொடையல்
சேரவணிந்த
திருக்கரமு மார்பகத்தில்
வைத்த கரதலமும்
வாமமருங் கிற்கரமு
முய்த்த குறங்கி
லொருகரமு மொய்த்த
சிறுதுடிசேர் கையுமணி
சேர்ந்தடங் கையுங்
கறுவுசமர் அங்குசஞ்சேர்
கையுந் தெறுபோர்
அதிர்கேடகஞ்சுழற்று
மங்கைத் தலமுஞ்
கதிர்வாள் விதிர்க்குங்
கரமு முதிராத

குரும்பைமுலைச் செவ்வாய் க
கொடியிடையார் வேட்டணைந் து
வம்பொன் மணிப் பூ
ணகன் மார்பும் பைம்பொற்
புரிநூலுங் கண்டிகையு ம
பூம்பட்டுடை யு
மரைஞாணுங் கச் சு
மழகுந் திருவரையும்
நாதக் கழ லு
நகுமணிப்பொற் கிங்கிணியு ம
பாதத் தணிக லு
பரிபுரமுந் சோதி
இளம்பரிதி நூ று
பல்லங்கோடி போ ல
வளந்தருந் தெய்வீ க
வடிவு முளந்தணிய
டாதசிப்போர்க் காருயி ர
யன்பாகத் தாமமோம
மீதிருக்குந் தெய்வ
விளக்கொளியே யோதரிய
மோங்காரத் துள்ளொளிக் கு
முள்ளொளியா யைந்தொழிய கு

காயந்தனிவ ஞான க்
கடாக்களிறும வாயந்தனில
பூரணத்துட் பூரணமா ம்
போதம் புதுமல ரா
நாரகத்துட் கட் டு
நறுந்தொடையுங் காரணத்துள
ஐந்தொழிலு மோ வா
தளித்துயர்ந்த வான்கொடியு ம
வந்த நவநா த
மணிமுரசுஞ் சந்ததமு
நீக்கமின்றி யா டி
நிழலசையப்பான் போற்றுவ ன
மாகி யவைதந்தரு ளு
மாணையுந் தேசகமழ்ந்து
வீசும பனுவ ல
விபுதா தனித்தனி யே
பேசுந் தசாங்கமென ப
பெற்றோனே தேசுதிகழ்
பூங்கயிலை வெற்பி ற்
புனைமலர்ப்பூங் கோதையிட ப்
பாகத்துறையு மொக்க ட்
பரஞ்சோதி யாமொருநாள்

வெந்தகுவர்க் காற்று த
விண்ணோர் முறைகிரங் கி
ஐந்து முகத் தோ
டதோமுகமுந் தந்து
திருமுகங்க ளாறாகி ச
செந்தழற்க ணா று
மொருமுகமாய்த தீப்பொறி யா
றுய்ப்ப விரிபுவனம்
எங்கும் பரக் க
விமையோர்கண் டஞ்சுதலு ம்
பொங்கு தழற்பிழம்பை ப்
பொற்கரத்தா லங்கணை
எடுத்தமைத்து வாயுவைக்கொ ணை
டேகுதியென் றெம்மா ன்
கொடுத்தளிப்ப மெலல க
கொடுபோ யடுத்ததொரு
பூதத் தலைவகொ டு
போதியெனத் தீக்கடவு ள
சீதப் பகீரதிக் கே
சென்றுய்ப்பப் போதொருசற
றன்னவளுந் கொண்டமைத ற்
காற்றாள் சரவணத்தி ற்

சென்னியிற்கொண் டெய்ப்ப ந
திருவுருவாய் முன்னா
அறுமீன் முலையு ண
டழுது விளையா டி
நறுநீ ர் முடிக்கணிந் த
நாதன் குறுமுறுவற
கன்னியொடுஞ் சென்றவட்கு க
காதலுருக் காட்டுத லு
மன்னவள்கண் டவ்வுரு வ
மாறினையுந் தன்னிரண்டு
கையா லெடுத்தணைத்து க
கந்தனெனப் பேர்புனைந் து
மெய்யாறு மொன்றா க
மேவுவித்துச் செய்ய
முகத்தி லணைத்துச் சி
மோந்து முலைப் பா
லகத்துண் மகிழ்பூ த்
தளித்துச சகத்தளந்த
வெள்ளை விடைமே ல்
விமலன் கரத்திலளி த்
துள்ள முவப் பு
வுயர்ந்தோனே கிள்ளைமொழி

மங்கை யெலம்பி ன்
மணியொன் பதிற்றேன்று ந
நாயக மடவா ர
துயரோடரந்து தங்கள்
விருப்பா லளித்தந வ
வீரருக்குளே முன்னோ னா
மருப்பயாயுந் தாரவீ ர
வாகு நெருப்பிலுதி ட
தங்கட் புவ னை
மனைத்து மழித்தலவு ரு
செங்கட் கடாவதனை ப
சென்றுகொணாந் தெங்கோன்
விடுக்குதியென வுய்ப்பவத னா
மீதிவர்ந் தெண்டிக கு
நடத்தி விளையா டு
நாதா படைப்போன்
அகந்தை யுரைப்பம றை
யாதி யெழுத்தோ னை
யுகந்த பிரணவத் தி
னுண்மை புகன்றிலையாற
சிட்டித் தொழிலதனை ச
செய்வதெங்ங னென்றுமுன ங

குட்டிச் சிறையிருத்துங் கோமானே மட்டவிழும்
பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப
முன்னம் பிரமமொழிந்தோனே கொன்னெடுவேற்
றாரகனு மாயத் தடங்கிரியுந் தூளாக
வீர வடிவேல் விடுத்தோனே சீரலைவாயத்
தெள்ளு திரைகொழிக்குஞ் செந்தூரிற் போயக்கருணை
வெள்ள மெனத்தவிசின் வீற்றிருந்து வெள்ளைக்
கயேந்திரனுக் கஞ்சலளித்துக் கடல்சூழ்
மயேந்திரத்திற் புக்கிமையோர் வாழச் சயேந்திரனாஞ்
சூரனைச்சோதித்துவருகென் றுதடந்தோள் விசய
வீரனைத் தூதாக விடுத்தோனே காரவுணன்

வானவரை விட் டு
வணங்காமை யாறுகொடி ய
தானவர்க ளுற்படையு ஞ்
சங்கரித்துப் பானு
பகைவன் முதலா ய
பாலருடன் சிங் க
முகனைவென்று வா கை
முடித்தோய் சகமுடித்த
வாரி தனிற்புதி ய
மாவாய்க் கிடந்தநெடு ஞ்
சூருடலங் கீண ட
சுடர்வேலோய் போரவுணன
அங்கமிரு கூ று
யடன்மயிலுஞ் சேவலுமாய் த்
துங்கமுட னார்த்தெழூஉந் து
தோன்றுதலு மங்கவற்றுட்
சீறுமரா வைப்பொரு த
சித்ரமயில் வாகன மா
வேறு நடாத் து
மிளையோனே மாறிவரு
சேவற் பகையை த்
திறல்சேர் பதாகையெ ன

மேவத் தனித்துயாத் து
மேலோனே மூவா
முறைமுடித்து வெண்ண ங
குழியேறறிந்த தேவ ர
சிறைவிடுத்தநாட் கொண்டளித் த
தேவே மறைமுடிவாரு
சைவக் கொழுந் தே
தவக்கடலே வானுந்தவு ந
தெய்வக் களிறனைமண ரு
செய்தோனே பொய்விரவு
காம முனிந் து
கலைமுனிவன் கண்ணருளா ல்
வாமமட மானி ன்
வயிறுதித்துப் பூமருவு
கானக் குறவ ர்
களிகூரப் பூங்குயில போ
லேனற் புனங்கா க்
கினிதிருந்து மேன்மைபெறத்
தெள்ளித் தினைமாவு ந்
தேனும் பரிந்தளித் து
வள்ளிக் கொடி யை
மணந்தோனே யுள்ளமுவந்

தாறு திருப்பதிக   ண
டாறெழுந்து மனபினுட   ன
கூறுமவர் சிந்தைகு   டி
கொண்டோனே   நாறுமலர்க
கந்திப் பொதும்பரெ   ழு
காரலைக்குஞ் சீரலைவாய   ச
செந்திற் பதிபுரக்கு   ஞ
செவ்வேளே   சந்ததமு
பலகோடி சன்ம   ப
பகையு மவமிருத்து   ம
பலகோடி விக்கினமு   ம
பலபிணியும்   பலகோடி
பாதகமுஞ் செயவினையு   ம
பாம்பும பிசாசுமட   ற
பூதமுந்தீ நீரு   ம
பொருபடையுந்   ஸ்தகலா
வெவ்விடமுந் துட்   ட
மிருகமுத லாமெவை   யு
மெவ்விடம் வந்தெம   மை
யெதிர்ந்தாலு   மவ்விடத்தி
பச்சை மயில வாகனமு   ம
பன்னிரண்டு திண்டோ   ள

மகர மகர ஞு
மயிலவேலுங் கச்சைத்
திருவரையுஞ் சீறடியு ஞ்
செங்கையு மீ ரா
றருள்விழியு மாமுகங ங
ளாறும விரிகிரணஞ்
சிந்தப் புனைந் த
திருமுடிக ளோரா று
மெந்தத் திசை யு
மெதிர்தோன்ற நின்றிடுக்கணை
எல்லாம் பொடிபடுத் தி
யெவ்வெலாமுந் தந்துபுரு ங
துல்லாச மா க
வுளத்திருந் துலவிப்பாம்
ஆசுமுத னாற்கவி யு
மட்டாவ தானமுஞ்சீ ர்
பேசுமியல் பலகா ப
பியத்தொகையு பேரமைச்
ளழுத்துமுத லாமை ந்
திலக்கணமுந் தோய்ந் து
பழுத்த தமிழ்ப்புல மைய
பாலித்து செழுத்தமிழ்ப்புட்கொ

இம்மைப் பிறப் பி
லிருவா தனையகற் றி
மும்மைப் பெருமலங்க ண்
மோசித்துத் தம்மைவிடுத்
தாயும் பழை ய
வடியா ருடன்கூட்டித் தோ
யும் பரபோக ந்
துய்ப்பித்துச் சேய்
கடியேற்கும் பூங்கமல க்
கால்காட்டி யாட்கொ ண்
டடியேற்கு முன்னின் றரு ள்.

திருச்செந்தூர்க்கந்தர்கலிவெண்பா

முற்றிற்று.

இக் குமர குருபர சுவாமிகள் ஐந்து வயது வரையும் ஊமையாய் இருந்து ஐந்தாம்வயதிலே திருச்செந்தூர் முருக்க கடவுளது திருவருளினால் இக்கலிவெண்பாவை அருளிச்செய்தார். லிந்தையில விருப்பமுடையவர்கள் இக் கலிவெண்பாவைத் தினந்தோறும் நியமமாக அன்புடன் பாராயணம் பண்ணக்கடவர்கள்.